

bus, & amplissimis Friderici II. præmiis, olim floruerint:
& quem jam iis Patronum aut æquiores polliceri aut
majorem deligere possimus, quam Augustum & Avitæ
Virtutis æmulum Friderici Nepotem? Cum vero quic-
quid fere incrementi ex illo tempore acceperit Astro-
nomiæ pars longe nobilissima, jam prope ad apicem
perducta, totum id Viri Angli solertiæ incredibili tri-
buendum sit; cum hinc omnino pendeant Artis nau-
ticæ, quam sibi præ aliis arrogant Angli, ulteriora ad-
huc adjumenta; cui potius operam in hac scientia collo-
catam commendare oporteat quam summo Classium An-
gliæ Præfecto? Atque huic quidem scientiæ si quid for-
san opis lucisque meæ curæ attulerint, id ad Te propi-
ori jure spectare non dissimulandum est. Hæc enim eo
tempore meditabar (ignosce mihi justissimum Tuum
dolorem renovanti) quo essent nuper in Regio Juvene
formando spes omnium cogitationesque positæ; nec
deessent qui exiguam aliquam tanti muneris partem
mihi quoque destinarent. In iis enim studiis & illum
esse institutum voluisti, quibus Ipse animum Tuum
tener imbueras; quibus non modo Majorum exemplis
stimulatus, sed & Tuo ingenio obsecutus solebas favere.

Non est aut hujusce loci aut meæ mediocritatis præ-
dicare, Serenissime Princeps, qua constantia Religio-
nem non modo Regum gratiæ sed Regiæ etiam Digni-
tati prætuleris: quanta Tibi semper in dictis factisque
fides, quam eximius erga omnes candor, quam bene-
vola in domesticos lenitas fuerit. Nulla tacebit Histo-
ria aut ardentem illam pietatem pariter ac virtutem,
quibus impulsus Fratrem è mediis hostibus eripueris;
aut connubialem illum amorem, quo parem ab Illa
affectum